

La necessitat d'afecte és bàsica per al desenvolupament de l'infant. A més, tot i que encara no sap parlar ja sap comunicar-se amb les persones adultes i espera que es respongui als seus senyals per mitjà de la mirada, del somriure o del plor per satisfer aquestes necessitats d'afecte. Amb tot això es fomenta la confiança bàsica en els altres, que va unida a la capacitat d'exploració del món que l'envolta.

La lactància materna (o artificial aplicant les tècniques de la lactància materna)¹ fomenta l'aferrament.

La línia del temps: desenvolupament d'habilitats per formar llaços d'afecte amb son pare i sa mare, o amb altres figures parentals, que poden tenir els infants dependent de l'edat:

0-6 setmanes	6-8 mesos	8-18 mesos	18 mesos - 2 anys	De 2 a 3 anys
Reconeix la veu i la cara del cuidador i li atreu l'atenció amb el somriure, el plor i la vocalització.	Reconeix sa mare / son pare però sol quedar tranquil quan veu que parteix.	No vol que l'agafin altres persones, l'única cosa que el calma és estar en braços de sa mare / son pare.	En general accepta que sa mare / son pare se'n vagi, sempre que li expliqui per què i quan tornarà (tot al seu nivell).	S'allunya confiat a explorar l'entorn sempre que sa mare / son pare hi estigui present.

* Aquestes edats són orientatives, de manera que no tots els infants duen el mateix ritme però ajuden a situar-se.

El bebè té habilitats que li permeten formar llaços d'afecte amb les persones adultes, de manera que se n'assegura la protecció. L'hem d'acompanyar en l'aprenentatge i estar atents a aquestes habilitats, ja que depèn de nosaltres que pugui desplegar-les en el moment adequat i d'aquesta manera continuar la línia del temps.

Recomanacions:

- És molt important establir en les primeres hores de vida el contacte pell amb pell i la lactància materna, afavoridora del vincle de l'aferrament. En cas de lactància artificial, aplicar tècniques de lactància materna també resultarà beneficiós.
- La relació amb el bebè és essencialment emocional: veus suaus, somriures, tacte agradable... Tot això l'ajudarà a sentir-se calmat i reconfortat.
- No et frustris quan vegis que t'acapara massa i sembla que no vol estar més que amb tu. És senyal que ara ja et reconeix i s'ha vinculat a tu.
- Dona-li ocasió d'estar amb altres persones i no només amb tu, perquè als infants els agrada estar en companyia.
- No t'amaguis quan te n'hagis d'anar, sinó explica-li les raons; així aniràs ensenyant-li a entendre les separacions temporals.
- Dona-li el refugi segur de la teva proximitat física quan estigui explorant coses noves o s'allunyi d'on tu ets. Vigila a una distància segura i dona-li confiança en els primers passos cap a l'autonomia.
- Convé que l'infant tingui un aferrament segur ben establert cap als dos anys d'edat.

¹ Posició còmoda, "panxa amb panxa", contacte visual, canviar de braç, reproduir el reflex de recerca tocant-li les galtes i els llavis, perquè sigui el bebè qui arribi a enganxar-se sol, etc.

Vincle de l'aferrament

Recorda:

- El desenvolupament de la vinculació de l'aferrament en l'infant segueix una sèrie de fases.
- Des del naixement, els nadons es calmen amb el contacte humà, especialment amb el de sa mare / son pare. Són molt importants el contacte pell amb pell i la instauració de la lactància materna des de les primeres hores de vida, sempre que sigui possible.
- Des de les primeres setmanes els nadons mostren especial interès per la cara humana.
- Devers un any d'edat o una mica abans els bebès semblen *retrocedir* en la sociabilitat perquè reaccionen amb una mica de por davant dels estranys; però això indica, al contrari, que estan avançant i que ja han donat un paper principal als seus cuidadors.
- Després dels dos anys d'edat els infants solen començar a entendre que l'absència del cuidador és temporal i per això reaccionen millor quan se'n separen.
- Del teu comportament depèn que desenvolupi un aferrament segur i confiat cap a tu: les dues claus són la ràpida resposta per part teva i la teva sensibilitat per entendre i satisfer el que necessita.
- Un aferrament segur permetrà a l'infant establir relacions socials més satisfactòries i saludables amb els altres al llarg de la vida.

Idees clau:

- Els llaços d'afecte del nadó es manifesten especialment en situacions en què senten por, solitud, dolor, incomodat, gana o alguna altra necessitat que han de satisfer les figures parentals.
- És molt important com respon en aquestes situacions, de manera sensible, càlida i oferint solució i alleujament a les demandes que faci.
- L'aferrament no només es manifesta amb una persona, sinó que es va ampliant a les persones que tenen un paper important en la satisfacció de les necessitats físiques, psicològiques i socials de l'infant.
- Els infants amb aferraments segurs són més actius i exploradors, i amb això desenvolupen més les capacitats intel·lectuals, emocionals i socials.
- Els infants que se senten estimats de manera incondicional segueixen més les orientacions de son pare / sa mare i es desenvolupen més sans i feliços.

De vegades ha circumstàncies en la nostra vida que poden interferir en l'establiment d'aquest aferrament segur, però hem de saber que mai no és tard per construir o enfortir aquest aferrament, encara que sigui en edats més avançades. Com? Expressant el nostre afecte, responent a les necessitats que tenguim de manera ràpida i adequada a l'edat i potenciant les característiques positives que tots els infants tenen.

Per a més informació: consulta els enllaços suggerits en aquesta sessió.